

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 27C/82/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118215279
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Scholtzová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2020:5118215279.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Janou Scholtzovou v právnej veci žalobkyne: W. Ď., O..XX.XX.XXXX, V. P. XXXX/XX, XXX XX Ž., proti žalovanému: Slovenská republika - Generálna prokuratúra SR, so sídlom Štúrova 2, 812 85 Bratislava, o náhradu škody, takto

rozhodol:

- I. Žaloba sa v celom rozsahu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanému sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa dňa 09.11.2018 podala žalobu, v ktorej žiadala o konanie podľa zákona č. 514/2003 Z. z., ktorá je na základe doposiaľ uvedeného dôvodná, keďže zo strany Okresnej prokuratúry v Žiline v úradnom postupe vo veci jej trestného oznámenia zo dňa 11.12.2017 k nesprávnemu úradnému postupu evidentne došlo, keďže ho riešil nezákonný orgán, ktorého úradníci nie sú v zmysle trestného poriadku orgánmi činnými v trestnom konaní, čo v predchádzajúcich častiach podania analyzovala a dokazovala. V bode 2 následne žiadala o konštatovanie, že k nesprávnemu úradnému postupu zo strany Okresnej prokuratúry v Žiline došlo tak, ako ho opísala. V bode 3 žiadala o priznanie požadovaného primeraného finančného zadostučinenia, nemajetkovej, morálnej a psychickej ujmy na ťarchu Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vo výške 300 000,- Eur, ktoré požadovala už v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom zo dňa 11.07.2018, adresovanej Generálnej prokuratúre SR.

2. V žalobe uviedla, že dňa 11.12.2017 na Okresnej prokuratúre v Žiline podala trestné oznámenie na vyšetrovateľa ORPZ - C.. L. F.. Dňa 01.02.2018 prevzala nezákonné a teda absolútne neplatné uznesenie nezákonnej inšpekcie Ministerstva vnútra SR, odbor inšpekčnej služby Stred Banská Bystrica pod značkou ČVS:SKIS-436/OISS-V-2017. Dňa 11.07.2018 podala na Generálnej prokuratúre SR žiadosť o prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Dňa 17.10.2018 prevzala prípis Generálnej prokuratúry SR pod sp. zn. VI/Gc115/18/1000-24 s dátumom 03.10.2018 s tým, že Generálna prokuratúra odmietla jej žiadosť zo dňa 11.07.2018 v plnom rozsahu. Žalobkyňa ďalej opísala skutkový stav ku ktorému uviedla, že dňa 11.12.2017 podala trestné oznámenie na vyšetrovateľa, nakoľko mala a má dôvodné podozrenie, že sa dopustil trestných činov zneužívania právomoci verejného činiteľa, marenia spravodlivosti, nadržovania, marenia úlohy verejným činiteľom, ohovárania a ďalších trestných činov, čo v predmetnom trestnom oznámení podrobne dokazovala. Dňa 01.02.2018 prevzala nezákonné a absolútne neplatné uznesenie nezákonnej inšpekcie MVSR. Inšpekcia nie je organizačne zaradená v štruktúrach policajného zboru, ako mylne uvádza prokurátor v upovedomení zo dňa 18.12.2017, ale pod Ministerstvom vnútra SR, ktoré je výkonnou mocou. Trestné stíhanie môžu viesť len policajti, teda príslušníci policajného zboru a nie policajti vyňatí z policajného zboru a podriadení ministrom. Policajti fungujúci mimo policajného zboru je úkaz zákonom

nepredpokladaný. Ďalej poukázala na pramene práva, na základe ktorých je inšpekcia nezákonná a to rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1To/1/2015 zo dňa 29.05.2015 a na rozhodnutie senátu Najvyššieho súdu SR zo dňa 15.01.2018, kde bolo znovu rozhodnuté, že inšpekcia je nezákonná a táto informácia bola široko medializovaná, takže žiaden orgán činný v trestnom konaní sa nemôže na neznalosť uvedeného odvolávať. Podľa § 10 ods. 1 v Trestnom poriadku, orgány činné v trestnom konaní sú prokurátor a policajt. Žalobkyňa ďalej uviedla, že aj keď uznesenie ČVS:SKIS-436/OISS-V-2017 nemohla považovať za zákonné, tak na Okresnej prokuratúre v Žiline podala dňa 05.02.2018 sťažnosť na nezákonné konanie nezákonnej inšpekcie Ministerstva vnútra SR. Keďže trestné oznámenie z 11.12.2017 neriešil zákonný orgán, tak ho v podstate neriešil nikto, a tak podala aj sťažnosť na prietahy. V ten istý deň podala rovnakú sťažnosť na adresu nezákonnej inšpekcie, aby ju postúpila zákonnému kompetentnému orgánu. Prokurátorka Okresnej prokuratúry v rozpore s platným právom konala, ako keby predmetná inšpekcia nebola nezákonným orgánom. Hoci prokurátorka cituje § 2 ods. 10 Trestného poriadku, ani v tomto uznesení vôbec skutkový stav nezisťovala a nezistila a teda výstupom jej konania sú aj dôvodné pochybnosti o skutkovom stave. Prokurátorka za základ označeného uznesenia zobrala nezákonné uznesenie nezákonnej inšpekcie s ktorým sa paušalizovane stotožnila. Protiprávne poukázala na zjednocujúce stanovisko Najvyššieho súdu SR uverejnené v zbierke stanovísk NS a súdov č. 9/2015, podľa ktorého je inšpekcia zákonným subjektom. Je úplne nepodstatné či zjednocujúce stanovisko trestnoprávneho kolégia je výsledkom politickej činnosti kohokoľvek, no podstatným je, že prameňom práva zjednocujúce stanovisko akéhokoľvek kolégia NSSR, či iného súdu, nikdy nebolo ani nie je. Prameňom práva je zákon a v tomto prípade je to trestný poriadok a prameňom práva sú aj rozhodnutia NSSR, ktoré prokurátorka ignorovala. Pokiaľ prokurátorka Okresnej prokuratúry v Žiline berie za základ rozhodnutia zjednocujúce stanovisko kolégia NSSR, ktoré prameňom práva nie je a pokiaľ zároveň platné zákony a právoplatné rozhodnutia NSSR označuje za irelevantné, tak zakladá nesprávnym úradným postupom plnú právnu zodpovednosť štátu za nezákonné konanie, ktorého výsledkom je nezákonné rozhodnutie a takto zakladá plnú právnu zodpovednosť štátu aj za nesprávny úradný postup. Vo zvyšku uznesenia prokurátorka výslovne klame, čiže zlomyselne uvádza nepravdivé skutkové tvrdenia, že vraj žalobkyňa podávala sťažnosť na vyšetrovateľa, lebo sa nestotožnil s jej právnymi názormi. Podstatné je to, že vo veci konala a rozhodla nezákonná inšpekcia, a že prokurátorka sa s týmto stotožnila, namiesto toho, aby trestné oznámenie z 11.12.2017 postúpila kompetentnému zákonnému orgánu na nové vybavenie a odstránila takto prietahy v konaní. Prokurátorka za základ obhajoby nezákonnej existencie a nezákonného konania a rozhodovania nezákonnej inšpekcie zobrala zjednocujúce stanovisko kolégia NSSR, ktoré prameňom práva nie je a zákon a rozhodnutia NSSR označila za irelevantné. Dňa 11.07.2018 podala žalobkyňa na Generálnu prokuratúru žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody vo výške 300 000,- Eur a dňa 17.10.2018 prevzala prípis, ktorým bola odmietnutá jej žiadosť v plnom rozsahu. Za dôvod odmietnutia GP SR zobrala stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR, zverejnené v zbierke stanovísk č. 9/2015, hoci takéto stanovisko prameňom práva v Slovenskej republike nie je. Žalobkyňa ďalej špecifikovala nesprávny úradný postup a nezákonné rozhodnutia a uviedla, že prvý nesprávny úradný postup Okresnej prokuratúry v Žiline spočíva v tom, že trestné oznámenie na vyšetrovateľa ORPZ postúpila na vybavenie nezákonnej inšpekcie. Prvým nezákonným rozhodnutím na základe nesprávneho úradného postupu je uznesenie nezákonnej inšpekcie pod značkou ČVS:SKIS-436/OISS-V-2017 zo dňa 01.02.2018 z dôvodu nezákonnosti tejto inšpekcie. Druhý nesprávny úradný postup Okresnej prokuratúry spočíva v tom, že hoci žalobkyňa v sťažnosti zo dňa 05.02.2018 voči nezákonnému uzneseniu podávala sťažnosť na prietahy v konaní, nebolo trestné oznámenie z 11.12.2017 dané znovu na vybavenie zákonnému kompetentnému orgánu a okresná prokuratúra toto trestné oznámenie nepostúpila a ani ho celé nevybavila. Druhým nezákonným rozhodnutím na základe nesprávneho úradného postupu je uznesenie OP v Žiline pod značkou 1Pn1363/17/5511 zo dňa 09.03.2018 z dôvodu, že schvaľuje nezákonné uznesenie nezákonnej inšpekcie a s týmto sa stotožňuje a rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, ktoré inšpekciu priamo za nezákonnú označujú, nazýva irelevantnými argumentmi. Označenými zlými úradnými postupmi a nezákonnými rozhodnutiami, došlo k porušeniu práv žalobkyne na súdnu a inú právnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Zároveň bol porušený aj zákaz diskriminácie podľa čl. 14 Dohovoru. V ďalšej časti sa žalobkyňa vyjadrovala k vyčísleniu škody a poukázala na to, že dňa 13.04.2018 média priniesli informáciu, že sudca Najvyššieho súdu SR - JUDr. B., opäť (druhýkrát) vysúdil od Generálnej prokuratúry SR odškodné vo výške 150 000,- Eur a dohromady získal za poškodenie dobrého mena 300 000,- Eur. Žalobkyňa sa dôvodne domnieva, že jej poškodenie nezákonným konaním Generálnej prokuratúry nie je o nič menšie, než poškodenie JUDr. X. B., tiež nezákonným konaním Generálnej prokuratúry SR. Ako občan SR a aj ako osoba vyššieho veku, narodená v roku 1942 je

osobou chránenou, čiže na reparáciu jej poškodených práv má z časových dôvodov menšiu šancu. Na základe tohto má postupom a legalizáciou nezákonnosti a nezákonného uznesenia inšpekcie, v podstate zmarenú možnosť súdnej aj inej právnej ochrany vo veci v ktorej podávala trestné oznámenie dňa 11.12.2017. Svoju morálnu a citovú ujmu nezákonnými uzneseniami a pokusom o legalizáciu nezákonného uznesenia nezákonnej inšpekcie si cení vyššie uvedenou sumou 300 000,- Eur.

3. Žalobkyňa doplnila svoje podanie dňa 06.12.2018, kde v postate uviedla totožné skutočnosti ako v žalobe.

4. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 12.04.2019 uviedol, že nárok žalobkyne v celom rozsahu neuznáva a žiada žalobu zamietnuť, pretože žalobkyňa nepreukázala svoje tvrdenia o existencii nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávneho úradného postupu zo strany žalovaného. Vyšetrovateľ MVSR Sekcie kontroly a inšpekčnej služby, úradu inšpekčnej služby, odboru inšpekčnej služby Stred Banská Bystrica uznesením sp. zn. ČVS:SKIS-436-OISS-V-2017 zo dňa 22.01.2018 odmietol vec oznámenia žalobkyne, ktorú podala na Okresnú prokuratúru Žilina dňa 11.12.2017. Prokurátorka Okresnej prokuratúry Žilina uznesením sp. zn. 1Pn1363/17/5511 zo dňa 23.02.2018, ako nedôvodnú zamietla sťažnosť W. U. podanú proti uzneseniu o odmietnutí veci. Predpokladom práva na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. je vo všeobecnosti existencia nezákonného rozhodnutia alebo nesprávny úradný postup. Tvrdenia žalobkyne o existencii nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávneho úradného postupu sú len jej tvrdeniami bez toho, aby ich existencia bola preukázaná, ako to predpokladá ustanovenie § 5, § 6, § 9 zákona č. 514/2003 Z. z. a preto nie sú splnené základné hmotnoprávne podmienky pre konanie. Ďalej žalovaný namieta samotnú dôvodnosť nároku na náhradu škody z titulu nemajetkovej ujmy. Žalobkyňa svoj nárok na náhradu škody vo výške 300 000,- Eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy nijako nepreukázala, v tomto smere ani neprodukuje žiadne dôkazy.

5. Na pojednávaní dňa 22.07.2020 žalovaný zotrval na dôvodoch podľa písomného vyjadrenia a poukázal aj na stanovisko trestnoprávneho kolégia NSSR, uverejnené v zbierke pod por. č. 9/2015.

6. Na základe dokazovania, ktoré bolo vykonané oboznámením listinných dôkazov trestného oznámenia, vyzoznenia, uznesenia ČVS:SKIS-436/OISS-V-2017 zo dňa 22.01.2018, trestného oznámenia zo dňa 05.02.2018, uznesenia OP Žilina sp. zn. 1Pn1363/17/5511-11 zo dňa 23.02.2018, žiadosti o predbežné prerokovania nároku a listu mal súd zistený nasledovný skutkový stav:

7. Podľa trestného oznámenia zo dňa 11.12.2017 bolo zistené, že žalobkyňa adresovala Okresnej prokuratúre Žilina oznámenie doručené 11.12.2017 pre dôvodné podozrenie z trestných činov krivej výpovede, ohovárania a ďalších trestných činov, ktorých sa mal dopustiť Ing. P. N. vo výpovedi do policajnej zápisnice pre uznesenie ČVS:ORP-1299/3-VYS-ZA-2017 zo dňa 13.11.2017 a trestné oznámenie vo veci podozrenia z trestných činov zneužívania právomoci verejného činiteľa, marenie spravodlivosti, nadržovanie, ohováranie a ďalších trestných činov, ktorých sa mal dopustiť vyšetrovateľ PZSR z Okresného riaditeľstva PZSR v Žiline Ing. L. F. uznesením ČVS:ORP-1299/3-VYS-ZA-2017 zo dňa 13.11.2017.

8. Podľa vyzoznenia zo dňa 18.12.2017 OP Žilina oznámila žalobkyňi, že trestné oznámenie zo dňa 11.12.2017 v časti podozrenia zo spáchania prečinu krivej výpovede a iné, ktorého sa mal dopustiť Ing. P. N., odstúpila na vybavenie ORPZ v Žiline, odbor kriminálnej polície a v časti podozrenia zo spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa a iné, ktorých sa mal dopustiť Ing. L. F. postúpila na vybavenie MVSR Sekcia kontroly a inšpekčnej služby Banská Bystrica.

9. Podľa uznesenia Sekcie kontroly a inšpekčnej služby, úrad inšpekčnej služby, odbor inšpekčnej služby Stred Banská Bystrica ČVS:SKIS-436/OISS-V-2017 zo dňa 22.01.2018 bolo oznámenie žalobkyne pre podozrenie z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa, ktorého sa mal dopustiť príslušník PZ Ing. L. F. odmietnuté, nakoľko nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku.

10. Žalobkyňa listom zo dňa 05.02.2018 doručené Okresnej prokuratúre Žilina dňa 05.02.2018 podala trestné oznámenie na vyšetrovateľa Ing. L. F. zo dňa 11.12.2017, sťažnosť na nezákonné konanie prostredníctvom nezákonnej inšpekcie MVSR nezákonným uznesením ČVS:SKIS-436/OISS-V-2017 zo dňa 22.01.2018 a sťažnosť na priedahy v predmetnom konaní.

11. Podľa uznesenia Okresnej prokuratúry Žilina, sp. zn. 1Pn1363/17/5511-11 zo dňa 23.02.2018 vo veci podozrenia zo spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona bolo rozhodnuté tak, že sťažnosť žalobkyne proti uzneseniu vyšetrovateľa zo dňa 22.01.2018 sa zamietá, ako nedôvodná.

12. Žalobkyňa podala dňa 10.06.2018 žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody na Generálnu prokuratúru SR, kde uviedla totožné skutočnosti, ako v žalobe.

13. Listom zo dňa 03.10.2018 Generálna prokuratúra SR žalobkyni oznámila, že na základe jej žiadosti o predbežné prerokovanie zo dňa 03.07. a 11.07.2018 bolo vykonané šetrenie na posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku a bolo zistené, že zákonné dôvody a zákonné podmienky nie sú dané. Uplatnený nárok na náhradu škody nebude uspokojený a žiadosť bola odmietnutá.

14. Podľa § 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

Podľa § 3 ods. 1, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci:

- a) nezákonným rozhodnutím,
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 citovaného zákona, zodpovednosti podľa ods. 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písm. f) citovaného zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní, alebo v správnom konaní.

Podľa § 6 ods. 1 citovaného zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 9 ods.1 veta prvá citovaného zákona, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 17 ods. 2 citovaného zákona v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa článku 2 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ochrana ohrozených, alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.

Podľa článku 2 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

15. Žalobkyňa podala žalobu, v ktorej sa domáhala náhrady škody v zmysle citovaných ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. a špecifikovala v žalobe článok II. - nesprávny úradný postup a nezákonné rozhodnutia, kde podľa § 3 ods. 1 písm. a) d) štát zodpovedá za podmienok ustanovených zákonom za

škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom.

16. Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu je predovšetkým existencia nezákonného rozhodnutia, ktoré je v rozpore s objektívnym právom a nesprávny úradný postup. Ďalej existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch a príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím, alebo nesprávnym úradným postupom.

17. Pokiaľ ide o prvý predpoklad, a to nezákonné rozhodnutie tak, ako je právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím uvedené v § 5 a nasledujúce citovaného zákona, nie je v zákone presne definované. Zákonnosť či nezákonnosť rozhodnutia je vo všeobecnosti otázkou súladu rozhodnutia s objektívnym právom. Aj napriek tomu, že zákon č. 514/2003 Z. z. nedefinuje, čo sa považuje za nezákonné rozhodnutie, je možné konštatovať, že pod nezákonným rozhodnutím sa rozumie akékoľvek rozhodnutie orgánu verejnej moci, ktoré je v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky alebo záväzkami SR, vyplývajúcimi z platnej medzinárodnej zmluvy, ktorou je SR viazaná. Právna úprava osobitne ani neupravuje, či nezákonnosť rozhodnutia musí byť výslovne konštatovaná v zrušujúcom rozhodnutí vo výroku alebo jeho odôvodnení, ale ak príslušný orgán rozhodnutie zrušil alebo zmenil z dôvodov uvedených v odôvodnení rozhodnutia, možno uzavrieť, že sa tak mohlo stať jedine z dôvodu jeho rozporu s platnými právnymi predpismi, teda z dôvodu jeho nezákonnosti. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. marca 2012, sp. zn. 7Cdo/27/2011)

18. Ako vyplýva z § 6 ods. 1, tak právo na náhradu škody, ktorá bola spôsobená nezákonným rozhodnutím je možné uplatniť iba vtedy, ak rozhodnutie ktorým bola škoda spôsobená bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. V danom prípade žalobkyňa presne špecifikovala, že nezákonné rozhodnutie je uznesenie nezákonnej inšpekcie ČVS: SKIS-436/OISS-V-2017 zo dňa 01.02.2018 a druhé nezákonné rozhodnutie je uznesenie Okresnej prokuratúry v Žiline, sp. zn. Pn1363/17/5511 zo dňa 09.03.2018. Žalobkyňa ale v konaní ani len netvrdila a nepredložila ani žiaden dôkaz o tom, že tieto dve rozhodnutia, ktoré označila za nezákonné a na základe ktorých si uplatňovala právo na náhradu škody, boli zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. V danom prípade teda nebola splnená táto základná podmienka a to konštatovanie nezákonnosti rozhodnutia, ktoré je základom pre právo domáhať sa náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím podľa zákona č. 514/2003 Z. z. Vzhľadom na to, že žalobkyňa neuniesla v konaní dôkazné bremeno a nepreukázala tvrdené skutočnosti o existencii nezákonných rozhodnutí, ktoré špecifikovala v žalobe, tak nebola splnená prvá základná podmienka, aby jej vzniklo právo domáhať sa náhrady škody a keďže pre úspešné uplatnenie nároku je potrebné, aby boli splnené všetky základné predpoklady vzniku zodpovednosti a táto prvá, a to existencia nezákonného rozhodnutia nebola splnená, tak súd aj bez bližšieho skúmania splnenia ďalších predpokladov vzniku zodpovednosti v tejto časti žalobu, ako nedôvodnú, zamietol.

19. Ďalej sa domáhala žalobkyňa náhrady škody na základe nesprávneho úradného postupu, kde uvádzala, že nesprávny úradný postup spočíval v tom, že Okresná prokuratúra v Žiline trestné oznámenie žalobkyne na vyšetrovateľa postúpila na vybavenie nezákonnej inšpekcie a druhý nesprávny úradný postup Okresnej prokuratúry v Žiline spočíval v tom, že podala sťažnosť na prieťahy v konaní a jej sťažnosť nebola daná na vybavenie zákonnému kompetentnému orgánu a ani nebola vybavená Okresnou prokuratúrou v Žiline.

20. Zákon č. 514/2003 Z. z. bližšiu definíciu pojmu nesprávneho úradného postupu neobsahuje. Podľa obsahu tohto pojmu môže ísť o akúkoľvek činnosť spojenú s výkonom právomoci určitého štátneho orgánu, ak pri tomto výkone, alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel ustanovených právnymi normami pre konanie štátneho orgánu, alebo k porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľov tejto činnosti (rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/60/2003). Druhá forma objektívnej zodpovednosti štátu je spojená s nesprávnym úradným postupom, ktorým je porušenie pravidiel predpísaných právnymi normami pre postup štátneho orgánu pri jeho činnosti. Ide spravidla o postup, ktorý s rozhodovacou činnosťou nesúvisí. Aj keď podľa uvedených ustanovení nie je vylúčená zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom vykonaným v rámci činnosti rozhodovacej, je pre túto formu zodpovednosti určujúce, že úkony tzv. úradného postupu sami o sebe k vydaniu rozhodnutia nevedú a ak je rozhodnutie vydané bezprostredne sa v jeho obsahu neodrazí. Štát podľa uvedených ustanovení zodpovedá za predpokladu že poškodenému vznikla škoda, ktorá je v príčinnej súvislosti s takým

chybným postupom, teda ak je nesprávny postup orgánov štátu so vznikom škody vo vzťahu príčiny a následku (rozsudok NSSR z 31.05.2011, sp. zn. 6Cdo/115/2010). Za nesprávny úradný postup možno v prvom rade považovať činnosť príslušných orgánov, ktorá je v rozpore so zákonom, a teda jeho konkrétnym ustanovením, keď príslušný orgán pri svojom postupe porušuje svoje povinnosti stanovené právnym predpisom, ale aj taký postup orgánu, ktorý síce jedná v súlade so zákonom, ale v rámci možnosti danej mu v rámci správneho uváženia postupuje v rozpore s účelom zákona, úmyslom zákonodarcu, či len v rozpore s právnou logikou, keď je takýto postup konštatovaný ako nesprávny iným na to príslušným orgánom. Všeobecne možno za nesprávny úradný postup označiť každý postup štátneho alebo správneho orgánu, ktorý pri výkone verejnej moci postupuje v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi alebo v rozpore so zásadami výkonu verejnej moci. Za nesprávny úradný postup možno tiež považovať aj nečinnosť štátnych orgánov a správnych orgánov. (uznesenie KS v Nitre z 11.6.2008 sp.zn. 5 Co/9/2008).

21. Žalobkyňa v konaní ako podstatné namietala, že trestné oznámenie, ktoré podala na vyšetrovateľa vybavila nezákonná inšpekcia a keď opakovane podávala sťažnosť na nezákonné konanie prostredníctvom nezákonnej inšpekcie a súčasne sťažnosť na prietahy v konaní, tak zo strany Okresnej prokuratúry v Žiline sťažnosť bola zamietnutá ako nedôvodná. Žalobkyňa v žalobe poukazovala na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, v ktorých bolo konštatované, že postup kde konala Sekcia kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra SR, je nezákonný. Zároveň uvádzala, že nesprávne prokurátorka zobrala za základ svojho rozhodnutia zjednocujúce stanovisko kolégia NSSR, ktoré prameňom práva nie je. Súd sa nestotožnil s uvedeným tvrdením žalobkyne, ale práve naopak, vychádzal z citovaného článku 2 CSP, ktorý upravuje princíp právnej istoty a na základe tohto pri posudzovaní či v danom prípade je splnená podmienka nesprávneho úradného postupu podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z. z. prihliadal na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR z 29.09.2015 sp. zn. Tpj/62/2015 na zjednotenie výkladu a aplikácie ustanovenia § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku vo vzťahu k otázke, či Sekcia kontroly a inšpekčnej služby, úrad inšpekčnej služby, odbor inšpekčnej služby Ministerstva vnútra SR je zákonným subjektom vo vyšetrovaní, alebo v skrátenejšom vyšetrovaní podľa Trestného poriadku, podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, tak ako stanovisko bolo zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 9/2015. Súd vychádzal pri rozhodovaní z toho, že pri naplnení princípu právnej istoty, tak ako vyplýva z čl. 2 CSP je potrebné vychádzať práve z ustálenej rozhodovacej praxe, ako to vyplýva zo stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR, pričom ide o rozhodovaciu prax najvyššej súdnej autority, pri ktorej je potrebné vychádzať pri rozhodovaní o splnení podmienky nesprávneho úradného postupu, ako základného predpokladu pre náhradu škody, ktorej sa žalobkyňa domáha v podanej žalobe. Vzhľadom na uvedené stanovisko je zrejmé, že nebola konštatovaná nezákonnosť inšpekčnej služby, tak ako to tvrdila žalobkyňa a teda nemožno ani konštatovať, že postup Okresnej prokuratúry v Žiline, ktorý trestné oznámenie žalobkyne postúpil na vybavenie MVSR, Sekcii kontroly a inšpekčnej služby, by bol nesprávnym úradným postupom. Taktiež ani v danom prípade nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, ktorý by spočíval v prietahoch v konaní, kde podala sťažnosť žalobkyňa na prietahy v podaní zo dňa 05.02.2018, a to práve z toho dôvodu, že jej podanie, a to trestné oznámenie zo dňa 11.12.2017 bolo riadne a včas vybavené a bolo vydané rozhodnutie - uznesenie ČVS:SKIS-436/OISS-V-2017 zo dňa 22.01.2018, ktorým bolo oznámenie žalobkyne odmietnuté a na základe sťažnosti žalobkyne zo dňa 05.02.2018 podľa uznesenia Okresnej prokuratúry Žilina, sp. zn. 1Pn1363/17/5511-11 zo dňa 23.02.2018, bola sťažnosť žalobkyne zamietnutá ako nedôvodná. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, keďže žalobkyňa v konaní neúniesla dôkazné bremeno a nepreukázala tvrdené skutočnosti o existencii nezákonného rozhodnutia podľa § 5 a nasledujúce a nesprávneho úradného postupu podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z. z. , ktoré sú prvým predpokladom vzniku zodpovednosti štátu podľa § 3 ods. 1 za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, tak súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

22. Vo výroku o trovách konania súd nepriznal žalovanému náhradu trov, aj keď mal vo veci plný úspech, ale žalovaný uviedol, že trovy konania si neuplatňuje.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde v Žiline.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (363 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).